

Antonín Barák vychoval desítky reprezentantů, FAČR mu hrozila žalobou.

Antonín Barák st., otec českého reprezentanta stejného jména, je považován za jednoho z největších odborníků ve výchově talentů. Když se ne zrovna v dobrém rozešel s FAČR, neboť stál za projektem akademií bývalého technického ředitele Michala Prokeše, čelil ze strany vedení českého fotbalu hrozbě vymáhání peněžních sankcí. Soubor okolo Romana Berbra si nevází nikoho a ničeho.

Od začátku roku nejste zaměstnancem FAČR, přestože vás asociace ještě v červnu vedla jako trenéra výběru do 15 let. Proběhl váš odchod bez potíží?

Trenéři mládežnických výběrů měli ve smlouvách stanoveno, což považuji za správné, že během kvalifikačního cyklu nemohou bez náhrady odejít. FAČR vytvořila doložky, že pokud se tohle stane, mají ti, co smlouvu vypověděli, nějaké penále.

Já měl ještě klauzuli, že další dva roky nesmím při podání výpovědi pracovat ve fotbale, jinak zaplatím pokutu 500 tisíc korun. Když jsem se rozhodl, že za stávajících podmínek, kdy musel odejít ředitel Prokeš, už pracovat ve FAČR nechci, šel jsem za předsedou (Martin Malík) s tím, že rozdělanou práci dokončím jak v akademiích tak u patnáctky.

Jemu se tento přístup líbil. Požádal jsem ho proto, jestli by mi klauzuli o dvouletém zákazu činnosti ve fotbale vypustili.

Jak to dopadlo?

Řekl mi, že mě chápe, že jinde než u mládeže pracovat nemohu, že s tím nemá žádný problém a mohu se spolehnout, že mě FAČR nijak popotahovat nebude. Ale klauzule vypuštěna právně nebyla. To se psala polovina října loňského roku.

Jak probíhalo jednání v době, kdy jste odcházel?

Před koncem roku jsem se šel s ním rozloučit. Zdůraznil jsem, že jsem všechny úkoly dokončil a chtěl jsem, aby mi potvrdil, co slíbil – že mě FAČR nebude pokutovat, když budu působit ve fotbale. Ať ten dodatek ze smlouvy vydá.

Co na to předseda?

Zavolal právníka pana Paulyho, ujistili mě, že není se mnou žádný problém, že mě pronásledovat nebudou. Chtěl jsem to mít i právně podložené, to se ovšem nestalo. Když jsem nastoupil na nové působiště – šel jsem dělat poradce pro školní sport panu Pauknerovi do firmy Carbounion – objevil jsem se na stránkách Dukly Praha, kterou pan Paukner vlastní.

FAČR reagovala, poslala mi dopis, abych to vysvětlil. Učinil jsem tak. Za další měsíc přišla další výzva přímo na klub předsedovi představenstva panu Bohumilou Pauknerovi, aby doložil, že ve fotbale nepracuju. A byl v ní dovětek, že jinak bude po mně či po klubu vyžadovat sankci půl milionů korun podle platné smlouvy.

Najednou žádné gentlemanské dohody neplatily. Já však oficiálně žádnou smlouvu s Duklou nemám, ani jsem neměl, což se doložilo.

Jaký máte z jednání čelních představitelů fotbalové asociace pocit?

Mluvíte spolu otevřeně jako chlapi, předseda vás ujišťuje, jak si vaší práce váží, a pak tohle... To člověka překvapí.

Bál jste se, že po vás bude FAČR pokutu vyžadovat? Poradil jste se s právníkem, nežádal jste syna Antonína, který hraje za italské Udinese Calcio a je reprezentantem České republiky, o finanční výpomoc?

S právníkem jsem to konzultoval. Uklidnil mě, že mi nic nehrozí. Mám smlouvu s Městkou částí Praha 6, zabývám se tělovýchovou ve školách. Peníze jsem nesháněl, protože jsem byl přesvědčen, že jsem nic neporušil.

Máte spočítáno, kolik jste vychoval reprezentantů?

Co se týče těch, kteří to dotáhli až do A mužstva, tak jsou čtyři: syn Antonín, Slepíčka, Zápotočný, Rajtoral. V mládežnických kategoriích jich bylo aspoň třicet. Jsou mezi nimi známá ligová jména Řezníček, Pilíkové, Fantiš, Dominik Mašek, Černý, Vošahlík, Wágner, Matějů.. Bylo jich dost.

Pracujete ve školství, ale i do nich chodí registrovaní mladí fotbalisti. Takže svou odborností FAČRu, kde vládne mlýnský montér Roman Bebr, nadále škodíte.

Tak tahle konstrukce mě pobavila.... Snažíme se, aby tělesné výchovy bylo ve školách víc. To prospěje i fotbalu.

Zvažujete, že se ještě někdy do velkého fotbalu vrátíte?

Práce mám dost, projekt 'Trenéři ve škole' mě baví. Víc k tomu asi neřeknu.

